

न च हेतुः एतत्तु नापरे च कुरिति अयरेषु नः शिष्टाचारत्वादितदमपि गरीय इत्याहुः ॥५॥ नेतर इत्यस्मि न्यक्षेति छात्रां प्रमाणायति अस्मिन्निति ॥६॥ न स हि राचरिते मार्गे सति पितरियत्कन्या चरमन्वे
ष्यति इदं वचनं न स्त्रीत्वा तं व्यमर्हतीति शास्त्रविरुद्धं कथमत्र शास्त्राणां विरुद्धं प्रश्नः संशयो वा असंदिग्धत्वा दस्यार्थस्य नार्यसंशय उन्निष्ठतात्यर्थः उपा लभेत् उपा ले भे कथं कुर्यादित्यर्थः ७
धर्मस्य स्त्रीणां मत्वा तं व्य लक्षणस्य धर्मस्य प्रदानं रवे ड नयत् स आस्मरो धर्मः एतो पद्धतिं पूर्वेषु द्दष्टेषु कर्मसु विवाहेषु ॥८॥ स्वल्पोऽदृष्ट संधानरूपः सूक्ष्मः शाल्मे कगम्यः स च सर्वो गोप संहा
रमंतरेण न सिध्यति अतस्ते विना केवलरत्यर्थं यथा कथं चिद्द्वारा नो द्दहे दित्यर्थः ॥९॥ पुंसो पुरुषैः तस्य अपुत्रस्य ॥१०॥ अन्यो भ्रात्रादिः एतच्चासत्यं गानरिज्ञेयं ॥११॥ मातुरिति सति असति वा पु

एतत्तु नापरे च कुरपरे जातु साधवः ॥ साधूनां पुनराचारो गरीयान्य मलक्षणः ॥५॥ अस्मिन्नेव प्रकरणे स्फुटतु वाक्यमब्रवीत् ॥ न सा विदेहराजस्य जनकस्य
महात्मनः ॥६॥ असदा चरिते मार्गे कथं स्यादनुकीर्तने ॥ अत्र प्रश्नः संशयो वा सतामेव सुपालभेत् ॥७॥ असदेव हि धर्मस्य प्रदानं धर्म आस्तरः ॥ नातु च भ्रम
जालेतामिमां पूर्वेषु कर्मसु ॥८॥ भार्योपत्यो हि संबंधः स्त्रीपुंसोः स्वल्प एव तु ॥ रतिः साधारणो धर्म इति चाह स पार्थिवः ॥९॥ युधिष्ठिर उवाच अथ केन
प्रमाणेन पुंसामा दीयते धनं ॥ पुत्रवद्भि पितुस्तस्य कन्या भवितुमर्हति ॥१०॥ श्री कृष्ण उवाच यथैवात्मा तथा पुत्रः पुत्रेण दुहितृत्वात् ॥ तस्या मात्मनि तिष्ठं
त्यो कथमन्यो धनं हरेत् ॥११॥ मातुश्च योतकं यस्या लुमारी भाग एव सः ॥ दोहित्र एव तद्रिक्थमपुत्रस्य पितुर्हरेत् ॥१२॥ ददाति हि स पिंडान्वे पितुर्माता महस्य
च ॥ पुत्रो दोहित्रयोरेव विज्ञो बोना स्ति धर्मतः ॥१३॥ अन्यत्र जामया सार्धं प्रजानां पुत्र इहते ॥ दुहितान्यत्र जातेन पुत्रेणापि विज्ञिष्यते ॥ दोहित्रकेण धर्मेणानात्र
पत्र्यामि कारणं ॥ विक्रीता सुहिषे पुत्रा भवन्ति पितुरेव ते ॥१५॥ अस्य वस्त्वधर्मिष्ठाः परस्वादायिनः चाढाः ॥ आस्तरादधि संभूता धर्मो द्विषमवृत्तयः ॥१६॥

त्रेमातुर्यौ तं कं स थ क्कृतं धनं तसि त्रादिभिर्दत्तं विवाह काले वा तस्यैव तन्व भुरादिभिर्दत्तं भर्त्रो वा तवेद मिति पथ गत्तं कर्त नाद्य निर्जितं वा तत्सर्वं कुमारि भाग एव न पुत्राणा मित्यर्थः तद्रिक्थं धनं मातुः
पितुः मातामहस्य ॥१२॥ अत्र हेतुमाह ददातीति यः पिंडदः स रिक्थहारीत्यर्थः पिंडार्थे इति पाठे पिंडः अर्थे तेस्मिंस्तत्राह ॥१३॥ अन्यत्रेति पुत्रवतो धने विभजनीये जामया कन्याया पितामपे
क्ष्येत्यर्थः तत्र कन्या पूर्वपुत्री कृतानतः पुत्रो पिजातस्तत्र पंचधा विभक्तस्य धनस्य दोकन्याऽर्हति त्रीन्युत्रस्ततश्च कन्यामपेक्ष्य पुत्रः सार्धं भर्त्रो इहते अन्यत्र जातेन औरसादन्वेन दत्तं क्रीता दिनास्व
यं संस्कृतेन पुत्रेण तमपेक्ष्य औरसी कन्या विज्ञिष्यते अत्रापि पंचानां मदानां त्रीन्कन्या हरेत् तद्वै पुत्र इत्यर्थः ॥१४॥ अत्र वक्ष्यमाणस्थले कारणं निमित्तं तदेव स्थलमाह विक्रीतास्त्विति अयमर्थः
विक्रीतायाः कन्यायाः पुत्रोऽनोरसेपि पुत्रे सति न दायभाग भवतीति ॥१५॥ आस्तराद्विवाहात्कन्या क्रयपूर्वता ॥१६॥